

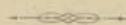
շնորհեցաւ նմա լանջախաչ վարդապետական ականակուռ. թ. 1130:

— Յանուն Թագէոս վարդապետի Խաչատրիան լուսաբարապետի վանուց և Կարապետի Մշոյ որով շնորհեցաւ նմա լանջախաչ վարդապետական ականակուռ. թ. 1131:

— Յանուն օգնականի Ծեմարանի Մայր Աթոռ Կարապետ վարդապետի որով շնորհեցաւ նմա ծաղկեայ կերպասեայ սև փիլոն՝ Ներն իսկ Սորին Մ. Օճախեան. թ. 1132:

— Յանուն Կորիւն վարդապետի Դիւռնապետի վեհ. Հայուապետի որով շնորհեցաւ նմա ծաղկեայ կերպասեայ փիլոն. թ. 1134

— Յանուն Կոնսիսուորիային Արցախայ արով շնորհեցաւ ներու մն երկու քառահանցից Հաղպահեցոց Ամենափրկիչ Եկեղեցւոյն Շուշոյ՝ Տ. Մատիաննասի և Տ. Մհորորայ, դատանելոց ընդ պատճենի և հրամանացաւ մատչիլ նոցա վերստին ի քահանայագործութիւն. թ. 1129:

ՔԱՂԱՔԱԾՔ ՄԻՆՈՒԹԻ ՕՐԱԳՐԱԲԻԹԻԿՆԵՐԻՑ.

Օգոստասի 5-ին Մինօքը Հրամայից Քիշների և Յեսամարիոյ կոնսիսուորիային՝ Յուսիկ վարդապետ Տ. Մովսիսեանի անդ (այժմ Մինօքի անգամ) թեմի կալու ածոց պատասխանատու կոռապարիչ ճանաչել նոյն կոնսիսուորիայի նախանդամ Եփրեմ վարդապետ Առքիսանենին, նորա ունեցած ութ հարիւր ռարիկ ռաճկի վերայ աւելացնելով երկու հարիւր ռարիկ ևս վիճակային արդիւնքներից:

Օգոստ. 19 Շուլուերի զործակալը Արտաստանի և Խելքի կոնսիսուորիայի միջոցու բացարութիւն և խնդրել այն խնդրի համար թե արգեօք ի հետեւուն Արամանի և Խելքի նախակին առաջնորդի 1886 թ. յունվարի 20-ին թ. 252 արձակած Հրամանի որով թոյլ և տուել օտարապատան քրիստոնեաներին մեր եկեղեցւում պատկաղը թեան և ննջեցելոց թագման կարգը կասարմը բացի և պատարագ մատուցանելուց կարելի է օտարապատաների խնդրանաց համաձայն նոցա ննջեցելով համար թագելուց առաջ պատրագ մատուցանել մեր եկեղեցւում մեր քահանայի ձեռքով և առաջ իւրեանց քահանային արդիութիւն ունի որ շատ անգամ ուշաթափութեան և ամրազջ ժամերգութեան գուգարեցման պատճառ է լինում:

թողնել թագումը: Ս. Մինօքը սոյն խնդիրն ընդունելով իրեւ զուտ իրանական և կախան ունեցող միայն Ամենայն Հայուապետից սորչեց յայտաբարել Սորին Վեհապատութեան ի անօրթութիւն:

Օգոստ. 21 Հանգուցեալ Դրիգոր Մելու ամենացից Ծեմարանի անուանմբ թագում 25000 և կատիկ վերաբերմամբ Մինօքը որոշումէ 1) Հրամայել զանձապահին: որի իւրաքանչիւր երեք ամեր մի անդամ սառնայ արքուն ական զանձապահից վերցիչեալ գումարի տակոսիքը և յանձնել Ծեմարանի վարչութեանը: 2) սոյն առքեան առկասիքը աչքի առաջ ունենալ Ծեմարանի նոր նախահաչիւ կազմելու ժամանակ և 3) Հրամանագրութեամբ պատուիրել Ծեմարանի վարչութեան վերցիչեալ տոկոսները առանալով զործ զնել հանգուցեալի կամի 14-ր յօդուածի պարզ իւմաստով:

Օգոստ. 26 Կովկասի Կառավարչապետի գիւաներ ներկայ ամի ապրիլի 14-ի գրութեամբ խնդրել է Թեհրու քաղաքի Արել քահանայ Առքիսանենի ծառայութեանց ցուցակը նորան անգաման և նինայի ընկերութեան ուռումնարանում եօթնամեռյ գասառութեան համար վարձատրելու: Մինօքը ուղարկել առաջով Կառավարչապետի զիւանը վերցիչեալ քահանայի ծառայութեանց ցուցակը ցայտնում է: որ իւնեմական իշխանութեան նորա վարքը ու բարքի մասն առւած վկացութիւնն ի նկատի առնելով՝ յարմար չ զատում առաջարկել նորա համար վարձատրութիւն:

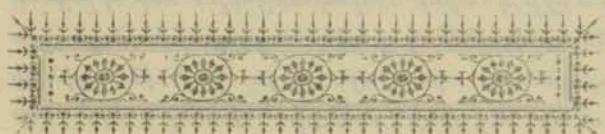
Սեպտ. 2 Մինօքը Հրամայումէ Տփխիսի կոնսիսուորիային գաղարեցնել քահանայագործութիւնից Թանգյուեան և Աստուածածին Եկեղեցւոյ Եսայի քհ. Տէր Միկոզայուսեանին: արովչեան նա 70—ամեաց ծերունի լինելով ըստ ցուցման Վրաստանի և Խելքի մի կոնսիսուորիայի անկարող է կոռապիել քահանայական պաշտօնը մանաւանդ որ ծնօտի Հիւանդութիւն ունի որ շատ անգամ ուշաթափութեան և ամրազջ ժամերգութեան գուգարեցման պատճառ է լինում:

Սեպտ. 11. Մինօքը Աստրախանի Կոնսիսուորիայի յայտաբարութեան հիման վերայ ուղարկել է Ներկին գործոց նախարարին այնին:

կանսիստորիայի անդամ՝ Դաւիթ քահ. Դավալեանի բազմաթեայ ծառայութեանց ցուցակը՝ նորան ու Սատեհուանի երկրորդ աստիճանի շքանշանով փորձատրելու առաջարկութեամբ:

Սեպտ. 18. Մինօդք յայտնել է Ներքին գործոց նախարարին, որ Ցագանըրդ քաղաքի ժողովուրդը կամենում է կառուցանել և Յակոբ անունով ազօթառուն՝ ի յիշատակ Նոցին Կայսերական Մեծութեանց Թագադրութեան և այդ մասին խնդրումն է միջնորդել Բարձրադրոյն հաճաւթիւն սահմալու համար:

Սեպտ. 25. Մինօդք օրագրով քննիչ է կարգում Նուխոյ փոխանորդ Սահակ վարդ, Բաղդասարեանին Շամախոյ թեմի Մազրանց զիւղի ժողովրդեան և տեղական Գլ.որդ քահ. Աւագեանի մէջ ծագած անդաւականութիւնները ստուգելու և ու Մինօդին ի անօրինութիւն ներկայացնելու համար:

ԱՐԾՆԱԿԱՐԱ-ԲՈՒԺԻՆ

ԱՍՏՈՒԹՈՅ ԵՐԿԱՑՆԱՄՑՈՒԹԻՒՆՆ
ՈՒ
ԴԱՏԱՎԱՆ

«Եկեղեցայի ծառ ու ու առնեց զար-
սուդ բարի՝ համանի և ի հայր արկանի»:
Մարտ. Գ. 10.

ՊԱՏ երեսութիւններ ամենօրեայ փոր-
ձառութիւնը չէ հաստառում այս
զատավճռի ճշմարտութիւնը՝ որ արդէն Ցի-
րոջ Կարագեալ յայտնել էր իրեւ իւր զու-
շակած Մեսիայի գործունեութեան առաջին
պայմաններից մէկը և որ Նա ներք՝ ճշմարիտ
Մեսիան կրկնել է շատ անդամ ուրիշ խօս-
քերով՝ կողմանի օրինակներով պարզաբանած:
Քանի անդառուց վնասակար ծառեր անարդել
աճում են մեր աչքի առաջ, զուր տեղը դի-
տին բռնում, ուրիշների աճմանն արգելք

լինում կամ իրենց չար պատուիներով թունա-
ւորում շատերին մինչ յօւստառ պարալից
առնեկեր խեղուում է կորցնում են իրենց
կինունակութիւնը կամ անխնայ կարուում՝
մաշտ ան զիրկն են նետուում: Խնչու է, այդ-
պէս ԱՀա մեղա որք են: և յոջողեալ է, նոցա-
—այս միտքը միայն սաղմասերզուինչ տանջել
ոյլ մեզ տմենիս զրադեցնուում է շարունակ, և
մնաք փոխանակ ճշմարտութեան աւ ետարանի
մէջ լուծու մն որոնելու՝ մայդ մասնութիւն-
ների մէջ ենք ընկնում կամ պղտոր ազրիւնե-
րից մեր բարյատիան հաստատմութիւնը
ջլառոց անշահ տեսութիւններ քաղում: Այս
հարցն էր հետաքրքրում անշուշտ նաև այն
մարզոց, որոնք Փրկչի մօտ եկան և պատե-
ցին: թէ Հրեաստանի դատաւոր որ Պիզատոսը մի
խումբ Գալիլիացների սպանել է տուել Երու-
սաղէմի տաճարուու զահարերութեան միջոցին,
այնպէս որ նոցա արիւնը զոհերի արեան հետ է
խունու ել: Փրկչի վերաբերումն զէպի այսպի-
սի մի աչքի ընկնող զիսուած ամենազեղեցիկ
օրինակն է: թէ թէ, ինչ պէտք է մտածենք մենք
նման հանգամանքներու մ:

Արտաքին պատճութիւնից յայտնի չէ,
թէ Երբ և ինչ առթիւ է արել Պիզատոս
այս արիւնու դատը, միայն Յովել, պոսի նկա-
րագրութիւններից զիաննքը որ նորա օրով
այսպիսի արիւնչեզութիւններ յաճախ տեղի
են ունեցել արայիշեան Հրեայ ժողովուրզը
ոչ մի կերպ չէր կարողանում հաշտուել հե-
մանու հառնացեցների տիրապետութեան հետ
և ամէն անդամը, երբ մի նոր կարգադրու-
թիւն իշխանու որների կողմից կենանի կեր-
պով զգալի էր զարձնում բռնութեան լուծը:
կամ հայրենի որրութիւնների պղծուած
ահեանելը, զրուում էր ամրուի զայրոյթը՝
իսուսութիւնը բանկում էր մի տեղից, որ և
հոսուացեցները խեղուում էին խոկոյն արեան
մէջ: Այսպիսի խուսութիւններ պատահում
էին աւելի յաճախ Երուսաղէմի մ.ծ տօներին,
երբ տաճարի շարքն ուխտուորների աչազին
բազմութիւնն էր ժողովուում և ամէն մի շնչին
գլուխ կարող էր մոլի ոգեսրութիւն ներ-
շնչել ամրուին: զիսաւոր գեր խաղացողն
այսուղ և ազատամբների առաջին շարքերում
կուուղները սովորաբար Գալիլիացներն էին